

[Busch-Jensen.]

vi nu behandler, gennemført meget hurtigt, at det vil være ønskeligt, om denne Lov ikke afventer, at det Lovforslag, jeg før nævnte, bliver ført igennem, og jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Ministers Overvejelse ved anden Behandling at fremsætte et Ændringsforslag, der, om jeg saa maa sige, byttede de to Loves Sammenkædning saadan om, at den nødvendige Bestemmelse blev optaget i den Lov, som den højtærede Handelsminister tidligere har fremsat Forslag om.

Jeg sagde, at jeg er klar over, det vil være ønskeligt, at denne Lov gennemføres meget hurtigt, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til, at dette sker.

Thisted Knudsen: Værnemagersagerne har jo været udsat for en Del offentlig Kritik baade i Pressen og Mand og Mand imellem. Ikke mindst har man fæstet sig ved den Omstændighed, at disse Sager trækker meget længe ud. Efter de Oplysninger, der foreligger, skal der være ca. 800 Værnemagersager, og af disse er paa nærværende Tidspunkt kun et relativt lille Antal afsluttet. Vi ved vel, at Politiet er stærkt overbebyrdet med Arbejde, og at disse Sager kræver en meget dybtgaaende Undersøgelse og et stort Arbejde, men ikke desto mindre er det efter de Oplysninger, der foreligger for mig, saadan, at Sager, som er afsluttet sidste Sommer, endnu ikke er ført frem til Dom. Jeg ved vel, at den højtærede Justitsminister er fuldt indforstaaet med, at disse Sager bør fremmes med den størst mulige Hurtighed.

Endvidere har der i Offentligheden været rejst Kritik over, at det skulde have været muligt for Værnemagere at bringe visse Værdier i Ly. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, jeg ved heller ikke, om der er gennemført en Registrering af de Værnemageres Formuer, der er beslaglagt. Men Kritikken fremføres meget ofte, og hvis det er muligt for den højtærede Justitsminister at slaa en Pæl igennem den, tror jeg, det vilde være rigtigt.

Der er efter min Opfattelse ingen Tvivl om, at der tiltrænges klare Retsregler for Administrationen af Værnemageres Formue. Store økonomiske Interesser staar paa Spil for Samfundet, og derfor maa der skabes Sikkerhed for, at Formuerne virkelig kommer Samfundet og Kreditorerne til gode. Jeg er enig i, at det, der er afgørende, er at faa en fuldkommen upartisk Administrator. Mit Parti kan derfor tiltræde Bestemmelsen

i § 1; dog er jeg ikke saa glad ved den Undtagelse, som gøres i Stk. 6, hvori staar:

„Dog skal det, naar særlige Omstændigheder foreligger, ikke være udelukket, at en valgt eller beskikket Forsvarer, der tillige virker som Administrator, med Rettens Godkendelse fortsætter som Administrator.“

Jeg tror, at denne Bestemmelse vil give Anledning til en hel Del Kritik. Det er altid vanskeligt at gøre Undtagelser. § 1 vil jo i Praksis medføre, at en meget stor Del af de nuværende Administratorer maa forlade deres Stillinger, og disse vil ikke kunne forstaa, at andre maaske faar Lov til at fortsætte i Henhold til Stk. 6. Jeg kunde derfor tænke mig, at det var rigtigt, hvad den højtærede Justitsminister i øvrigt ogsaa var inde paa i sin Fremsættelsestale, at man førte Bestemmelsen om den upartiske Administrator fuldt ud i Livet, saaledes at man sagde: naar man er beskikket som Forsvarer, kan man ikke tillige virke som Administrator.

Loven indeholder Muligheder for, at man ved en Afslutning — jeg gaar ud fra, at det drejer sig om et insolvent Bo — enten kan skride til Likvidation eller til Konkurs. Det er jo Finansministeriet, der har den endelige Afgørelse paa dette Omraade, men jeg vilde meget foretrække Likvidation, naar dette er muligt. I Praksis er hele Konkursinstituttet saa vanskeligt at have med at gøre, besværligt og kostbart, medens Likvidationen derimod har mange Fordele. Jeg vil gerne have Lov til at henstille til den højtærede Justitsminister, at man understreger over for Finansministeriet, at naar Muligheder for Likvidation overhovedet er til Stede, saa skal dette Institut benyttes.

Et vigtigt Spørgsmaal, som Loven er tavs om, er Realisationen. Mange af de Værdier, der findes i Værnemageres Formuer, skulde gerne realiseres allerede paa nærværende Tidspunkt, men dette er aabenbart umuligt. Der er ogsaa Spørgsmaal om, hvem der kan købe disse Formuegenstande, naar de engang skal realiseres. I § 11 i Loven om Beslaglæggelse eller Konfiskation af tysk og japansk Ejendom indføjede man en Bestemmelse om, at Salg maa ikke ske til Personer, naar de efter de for Kommissarius foreliggende Oplysninger har udvist en saadan unational Handlemaade under Besættelsen, at de ikke bør kunne erhverve konfiskeret Ejendom. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvad man havde tænkt sig paa det her foreliggende Omraade, om det er Meningen i den Instruks, der skal udsendes til Administra-